

Un gram de fericire

Mihail Janto

Flămând rămas de tine, fiorul simt cum zboară,
dar clipele-s puține, ce dragostea măsoară.
Cum soarta nu-i morală, în suflet, jefuire,
dă peste noi navală, fără de leuire.

Tot omul ce iubirea, și-a împlinit-o-dată,
cunoaște înrobirea, cea dulce, vinovată.
Cerând și zeciuală, când suflete dezbracă,
o tainică otravă, cu inima se joacă.

Nebună e iubirea, dar totuși îți dă viață,
înnoadă și privirea, te minte chiar și-n față.
Și-aștepți păcatul nopții, cel mai frumos din lume,
când joacă cartea sorții, s-aleagă al tău nume.

În clipele-ți puține, o sorbi dintr-un răsuflet,
amprentă pe destine, cu-o primăvară-n suflet.
Cum viața-i o poveste, ce-i scrisă-n orice fire,
azi cine să conteste... un gram de fericire.